

[Søren Olesen.]

de skibe, som ikke retter sig efter bestemmelserne, men jeg er lidt bange for, at denne kontrol vanskeligt kan blive effektiv.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om de kontrolbestemmelser, som findes i konventionens artikel VIII—XI, slet ikke kan ændres af de enkelte lande, om de skal være nøjagtig ens alle steder. Der står, at man kan undersøge, om skibene har overtrådt bestemmelserne, men det, der efter min mening skulle til, hvis kontrollen skulle være virkelig effektiv, er en bestemmelse om, at de fartøjer, som ikke i havnene har afgivet disse spild- og affaldsprodukter, kunne tilbageholdes. Når først de er sluppet ud på det vilde hav, er det meget vanskeligt for nogen at kontrollere, hvilke skibe det er, som har foretaget den ulovlige udtømmning, og det er endnu vanskeligere at få fat i dem. Det kan kun ske i det land, hvor de hører hjemme, og det kan måske vare længe, inden de kommer dør, så man kan rette en klage dertil.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann rejste spørgsmålet om kontrollen med skibe, der tilhører de nationer, som står udenfor konventionen. Her mener jeg, at ligesom der er forskellige bestemmelser om, at et skib ikke må forlade havnen, før de og de ting er iagttaget, skulle der ikke være noget i vejen for, at man kunne have en bestemmelse om, at også de skibe, som har hjemme i lande, der ikke er tilsluttet konventionen, ikke må forlade havnen, før de har afgivet den spildolie, de har, og som der er fare for at de ellers vil udtømme andre steder.

Det ser imidlertid ikke ud til, at man kan bruge den fremgangsmåde, at man tilbageholder dem, idet der i lovforslaget står noget om, at skibe, der ikke er på vej til en havn, som har opsamlingsanlæg, kan få lov til at udtømme olien så langt fra land som praktisk muligt. Det er en meget elastisk bestemmelse, hvis ikke der skal være tale om, at de skal ud på de rigtig store have, og dette tyder noget på, at man ikke kan pålægge skibene en udtømningspligt eller tilbageholde dem, indtil de har afleveret affaldsprodukterne. Men kunne der ikke på så at sige de yderste steder i vort land, dør, hvor skibene forlader de indre farvande, blive oprettet opsamlingsstationer? Jeg tæn-

ker for Danmarks vedkommende på Frederikshavns havn, som hører til de større havne, men ikke er nævnt blandt dem, hvori der påtænkes anlæg, selvom den ligger temmelig nær de ruter, ad hvilke skibene sejler, når de forlader de indre danske farvande. Der var også den mulighed, at skibene fik pålagt pligt til, hvis de ikke er på vej til en havn med opsamlingsanlæg, at gå ind til den nærmeste havn og aflevere spildprodukterne dør; i så fald var man sikker på, at de ikke blev udtømt, når skibene kom længere bort.

Der er et spørgsmål, jeg gerne vil have besvaret. Det er som bekendt sådan med en konvention, at det er meget vanskeligt for de enkelte lande at ændre noget i dens bestemmelser; men ligesom vi kan give de regler for de indre danske farvande, vi ønsker at give, må man vel også kunne indføre noget strengere bestemmelser med hensyn til den kontrol, som skal udøves.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg vil gerne allerførst udtale min glæde over, at alle fuldtud har kunnet tilslutte sig, at hele dette problem med spildolien er en samfundsmæssig opgave. Der er blevet spurgt, om det nu var nok at gennemføre dette lovforslag, og det er bl. a. udtalt, at denne bestemmelse om at tømme olien ud så langt fra land som praktisk muligt er lovlig elastisk. Jeg skal gerne indrømme, at også jeg studsede over formuleringen, men jeg har forstået, at det er, hvad man i dag har kunnet nå frem til på international basis, og vi må gøre os klart, at hvis vi indførte strengere bestemmelser herhjemme, ville disse ensidigt ramme dansk skibsfart, og vi har jo en fornemmelse af, at synderne ofte ikke er af dansk oprindelse.

Så er spørgsmålet, hvem der skal betale en sådan ordningsgennemførelse. Ordførerne her i dag har nævnt, at det kunne være, man kunne finde andre muligheder for at få betalt disse anlæg end de muligheder, udvalget har peget på; det kan vi jo drøfte i udvalget. Der er også peget på, om ikke olieselskaberne og rederne eventuelt skulle være med til at finansiere ordningen — om det netop var de to parter, den ærede konservative ordfører tænkte på, ved jeg ikke — men vi kan som sagt drøfte spørgsmålet. Jeg vil dog pege på, at man i det af